

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
3. august 2018

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Processkridt	Dato
Forenede sager C-96/16 og C-94/17	Escobedo Cortés 1) Er artikel 3 hvad angår [punkt 1, litra e), i bilaget til] og artikel 4, stk. 1, i direktiv 93/13 til hinder for en retspraksis, hvorefter et vilkår i en låneaftale, der fastsætter en morarentesats, som indebærer en strafrente på mere end 2% af den ordinære, årlige rente, der er fastsat i aftalen, udgør en uforholdsmæssigt stor godtgørelse, der pålægges den forbruger, som har opfyldt sine betalingsforpligtelser for sent, og dermed er urimeligt? 2) Er artikel 3 hvad angår [punkt 1, litra e), i bilaget til] og artikel 4, stk. 1, artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13 til hinder for en retspraksis, som ved vurderingen af, at et vilkår i en låneaftale, hvorved fastsættes morarenter, er urimeligt, fastsætter genstanden for kontrollen heraf til at være den yderligere omkostning, som denne rentetype medfører i forhold til de ordinære renter, da de udgør »en uforholdsmæssigt stor godtgørelse, der er pålagt en forbruger, som ikke har overholdt sine forpligtel-	Justitsministeriet	Dom	07.08.18

	ser», og fastslår, at følgen af, at vilkåret erklæres urimeligt, er, at strafrenterne ophæves fuldstændigt, hvorfor alene de ordinære renter fortsat påløber, indtil lånet er tilbagebetalt? 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, skal konstateringen af, at et vilkår, hvorved morarentesatsen fastsættes, er ugyldigt, fordi det er urimeligt, have andre virkninger, for at disse bliver forenelige med direktiv 93/13, som f.eks. den fuldstændige ophævelse af, at både ordinære renter og morarenter påløber, når låntager har tilsidesat sin betalingsforpligtelse i forhold til afdrag inden for de i kontrakten fastsatte frister, eller at de lovbestemte renter påløber?			
C-561/16	<p>Saras Energía</p> <p>1) Er en medlemsstats lovgivning, der fastsætter en national ordning for energibesparelsesforpligtelser, der primært opfyldes ved et årligt bidrag til en national energisparefond, der er oprettet i henhold til artikel 20, stk. 4, i direktiv 2012/27, forenelig med dette direktivs artikel 7, stk. 1 og 9? 2) Er en national lovgivning, der fastsætter en mulighed for at opfylde energibesparelsesforpligtelserne ved akkreditering af de opnåede besparelser som et alternativ til bidragene til den nationale energisparefond, forenelig med artikel 7, stk. 1, og artikel 20, stk. 6, i direktiv 2012/27? 3) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er reglen om den nævnte alternative mulighed for at opfylde energibesparelsesforpligtelserne da forenelig med direktivets artikel 7, stk. 1, og artikel 20, stk. 6, når denne regels faktiske eksistens afhænger af, at regeringen efter eget skøn fastsætter nærmere bestemmelser herom? Er den pågældende lovgivning desuden forenelig med de to nævnte direktivbestemmelser, når regeringen ikke fastsætter nærmere bestemmelser for den nævnte alternative mulighed? 4) Er en national ordning, der alene anser energileverandører i detailledet for parter, der er bundet af energibesparelsesforpligtelserne, og ikke energidistributørerne, forenelig med direktivets artikel 7, stk. 1 og 4? 5) Såfremt ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, er det da foreneligt med det nævnte direktivs artikel 7, stk. 1 og 4, at energileverandører i detailledet udpeges som forpligtede parter, uden at det begrundes, hvorfor energidistributørerne ikke anses for forpligtede parter?</p>	Energistyrelsen	Dom	07.08.18
C-52/17	<p>VTB Bank (Austria)</p> <p>1. Finder afledte EU-retlige bestemmelser (navnlig f.eks. artikel 64 eller 65, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26.6.2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF, EUT L 176/338 af</p>	Finanstilsynet	Dom	07.08.18

	<p>27.6.2013) anvendelse på myndighedens pålæggelse af renter i henhold til en medlemsstats lovbestemmelse, hvorefter et kreditinstitut i tilfælde af overskridelse af grænsen for store eksponeringer i henhold til artikel 395, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om [org. s. 2] tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 skal pålægges renter på to procent af overskridelsen af grænsen for store eksponeringer, beregnet pr. år, i 30 dage? 2. Er EU-retten (navnlig artikel 395, stk. 1 og stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26.6.2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012, [udledes], som ændret ved berigtigelse EUT L 321/6 af 30.11.2013) til hinder for en national bestemmelse som den, der fandtes i § 97, stk. 1, nr. 4, i Bankwesengesetz (lov om bankvirksomhed, som affattet ved BGBl. I, nr. 532/2014), såfremt der pålægges (udlignings)renter ved overtrædelse af artikel 395, stk. 1, selv om betingelserne i undtagelsesbestemmelsen i artikel 395, stk. 5, er opfyldt? 3. Skal artikel 48, stk. 3, i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17) (SSM-rammeforordningen) fortolkes således, at der foreligger en »formelt indledt tilsynsprocedure«, allerede når en virksomhed afgiver en indberetning til tilsynsmyndigheden, eller kan det anses for en »formelt indledt tilsynsprocedure«, at tilsynsmyndigheden i en parallel sag om lignende overtrædelser i tidligere perioder allerede har vedtaget en afgørelse?</p>			
C-59/17	<p>SCI Château du Grand Bois 1. Bemyndiger bestemmelserne i artikel 76, 78 og 81 i gennemførelsesforordningen af 27. juni 2008 de medarbejdere, der gennemfører en kontrol på stedet, til at trænge ind på en landbrugsbedrifts arealer uden at have opnået landbrugerens samtykke? 2. I tilfælde af, at dette første spørgsmål besvares bekræftende, skal der da sondres mellem, om de pågældende arealer er indhegnede eller ej? 3. I tilfælde af, at dette første spørgsmål besvares bekræftende, er bestemmelserne i artikel 76, 78 og 81 i gennemførelsesforordningen af 27. juni 2008 da forenelige med princippet om boligens ukrænkelighed, som sikret ved artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	07.08.18
Forenede sager C-61/17, C-62/17 og	<p>Bichat m.fl 1) Skal en virksomhed med bestemmende indflydelse som omhandlet i artikel 2, stk. 4, første afsnit, i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser (EFT L 225, s. 16)</p>	Moderniseringsstyrelsen	Dom	07.08.18

C-72/17	<p>kun forstås som en virksomhed, hvis indflydelse er sikret gennem kapitalandele og stemmerettigheder, eller er en indflydelse, der er sikret ved aftale eller de facto (f.eks. gennem fysiske personers beføjelser til at give instrukser) også tilstrækkelig? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares således, at der ikke kræves en indflydelse, der er sikret gennem kapitalandele og stemmerettigheder: Foreligger der også en »beslutning om kollektiv afskedigelse« som omhandlet i artikel 2, stk. 4, første afsnit, i direktiv 98/59/EF, såfremt virksomheden med bestemmende indflydelse stiller krav til arbejdsgiveren, der gør de kollektive afskedigelser hos arbejdsgiveren til en økonomisk nødvendighed? 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det et krav i henhold til artikel 2, stk. 4, andet afsnit, sammenholdt med [artikel 2,] stk. 3, litra a) og litra b), nr. 1), samt [artikel 2,] stk. 1, i direktiv 98/59/EF, at arbejdstagernes repræsentanter også skal informeres om, hvilke driftsøkonomiske og andre årsager, der ligger til grund for de beslutninger, som virksomheden med bestemmende indflydelse har truffet, og som har medført, at arbejdsgiveren påtænker kollektive afskedigelser? 4) Er det foreneligt med artikel 2, stk. 4, sammenholdt med [artikel 2,] stk. 3, litra a) og litra b), nr. i), samt [artikel 2,] stk. 1, i direktiv 98/59/EF at arbejdstagere, der ad rettens vej gør gældende, at deres opsigelse i forbindelse med en kollektiv afskedigelse er ugyldig, med henvisning til, at den opsigende arbejdsgiver ikke har gennemført høringsproceduren med arbejdstagernes repræsentanter korrekt, pålægges en oplysningspligt og bevisbyrde, der går videre end at oplyse om holdepunkter for en bestemmende indflydelse? 5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende: Hvilke yderligere oplysnings- og bevismæssige forpligtelser må der i henhold til de nævnte bestemmelser pålægges arbejdstagerne i det foreliggende tilfælde?</p>			
C-115/17	<p>Clergeau Skal artikel 49 i charteret om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for, at en person dømmes for uberettiget at have opnået eksportrestitutioner ved at have foretaget handlinger eller givet urigtige meddelelser vedrørende karakteren af de varer, for hvilke der blev ansøgt om restitutioner, selv om de varer, som den pågældende faktisk eksporterede, efter en efterfølgende ændring af reglerne blev berettigede til disse restitutioner?</p>	<p>Miljø- og Fødevareministeriet Justitsministeriet</p>	<p>Dom</p>	<p>07.08.18</p>
C-123/17	<p>Yön</p>	<p>Udlændinge- og Integrati-</p>	<p>Dom</p>	<p>07.08.18</p>

	<p>Sagen vedrører: 1. Er standstill-klausulen i artikel 7 i Associeringsrådets afgørelse nr. 2/76 blevet erstattet fuldstændigt af standstill-klausulen i artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, eller skal lovligheden af nye restriktioner for den frie bevægelighed for arbejdstagere, der er blevet indført mellem afgørelse nr. 2/76's ikrafttræden og anvendelsesdatoen for artikel 13 i afgørelse nr. 1/80, fortsat vurderes på grundlag af artikel 7 i afgørelse nr. 2/76? 2. Såfremt det første spørgsmål skal besvares således, at artikel 7 i beslutning nr. 2/76 ikke er blevet erstattet fuldstændigt: Skal Den Europæiske Unions Domstols praksis vedrørende artikel 13 i beslutning nr. 1/80 da i fuldt omfang overføres på anvendelsen af artikel 7 i beslutning nr. 2/76, således at artikel 7 i beslutning nr. 2/76 principielt også omfatter en national ordning, der er indført med virkning fra den 5. oktober 1980, ved hvilken ægtefællesammenføring med en tyrkisk arbejdstager gøres betinget af, at der er udstedt et nationalt visum? 3. Er indførelsen af en sådan national ordning begrundet i et tvingende alment hensyn, navnlig i målet om en effektiv immigrationskontrol og styring af migrationsstrømmene, når der tages hensyn til særlige omstændigheder i det enkelte tilfælde ved en billighedsklausul?</p>	onsministeriet		
C-161/17	<p>Renckhoff Udgør tilføjelse af et værk, som med tilladelse fra indehaveren af ophavsretten ligger frit tilgængeligt for alle internetbrugere på en fremmed internet-side, til ens egen, offentligt tilgængelige internetside en tilrådighedsstillelse for almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF, når værket først kopieres på en server og derfra uploades på ens egen internetside?</p>	Kulturministeriet	Dom	07.08.18
C-300/17	<p>Hochtief 1. Er EU-retten til hinder for en processuel bestemmelse i en medlemsstat, hvorefter muligheden for at gøre et hvilket som helst civilretligt krav gældende på grundlag af en overtrædelse af en retsforskrift på området for indgåelse af offentlige kontrakter betinges af, at klagenævnet for offentlige udbud eller en domstol, som behandler et søgsmål til prøvelse af en afgørelse fra klagenævnet for offentlige udbud, endeligt fastslår, at der har fundet en overtrædelse af retsforskriften sted? 2. Kan en bestemmelse i en medlemsstat, hvorefter muligheden for at gøre et krav om skadeserstatning gældende betinges af, at klagenævnet for offentlige udbud eller en domstol, som behandler et søgsmål</p>	Erhvervsministeriet Nævnenes Hus	Dom	07.08.18

	<p>til prøvelse af en afgørelse fra klagenævnet for offentlige udbud, endeligt fastslår, at der har fundet en overtrædelse af retsforordningen sted, erstattes af en anden bestemmelse i henhold til EU-retten? Er det med andre ord muligt for den skadelidte at godtgøre overtrædelsen af bestemmelsen på anden vis? 3. Er det inden for rammerne af en sag, som er anlagt med henblik på at opnå skadeserstatning, i strid med EU-retten, og navnlig med principperne om effektivitet og ækvivalens, eller kan det have en virkning, som er i strid med denne ret eller disse principper, at en processuel bestemmelse i en medlemsstat alene tillader en retslig anfægtelse af en administrativ afgørelse på grundlag af de retlige argumenter, der er blevet fremført i sagen ved klagenævnet for offentlige udbud, selv i det tilfælde hvor den skadelidte som begrundelse for den påberåbte overtrædelse af retsforordningen alene kan gøre gældende, at vedkommendes udelukkelse på grund af en interessekonflikt var ulovlig i henhold til Den Europæiske Unions Domstols faste praksis, og dette således medfører udelukkelse fra proceduren for indgåelse af den offentlige kontrakt af en anden årsag i overensstemmelse med reglerne for proceduren med forhandling, idet der i så fald har fundet en tilpasning af tilbuddet sted?</p>			
C-329/17	<p>Prenninger e.a. Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1-21 (herefter »VVM-direktivet«) fortolkes således, at »etablering af en linjeføring« med henblik på etablering af et energiøkonomisk ledningsanlæg og i dettes retmæssige driftstid udgør »rydning af skov med henblik på omlægning til anden arealudnyttelse« som omhandlet i VVM-direktivets bilag II, nr. 1), litra d)?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	Dom	07.08.18
C-435/17	<p>Mardi talu 1) Er kravet om at bevare stengrave, som en medlemsstat stiller til den, der ansøger om generel arealbetaling samt betaling for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, og hvis manglende overholdelse udløser anvendelse af den i artikel 39 i Kommissionens delegerede forordning nr. 640/2014 fastsatte administrative sanktion i form af reduktion af betalingerne med 3%, i overensstemmelse med artikel 93, stk. 1, og artikel 94 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1306/2013 samt de i bilag II til denne forordning fastsatte minimumskrav? 2) Såfremt det første</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	07.08.18

	<p>spørgsmål besvares benægtende: Skal den, der ansøger om generel arealbetaling samt betaling for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet i henhold til artikel 72, stk. 1, litra a), artikel 91, stk. 1 og 2, artikel 93, stk. 1, og artikel 94 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1306/2013 samt artikel 4, stk. 1, litra b), c) og e), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1307/2013, opretholde god landbrugs- og miljø-mæssig stand på hele sin landbrugsbedrift – for at undgå, at en administrativ sanktion finder anvendelse – eller kun på det landbrugsareal, for hvilket der konkret ansøges om betaling?</p>			
C-461/17	<p>Holohan e.a. Sagen vedrører: »a) Medfører Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, med senere ændringer [habitatdirektivet], at de levesteder og arter, som er opført for lokaliteten, skal nævnes i fuldt omfang i en Natura-virkningsvurdering? b) Medfører [habitatdirektivet], at den potentielle virkning på alle arter (i modsætning til blot beskyttede arter), som bidrager til og er en del af et beskyttet levested, skal identificeres og behandles i en Natura-virkningsvurdering? c) Medfører [habitatdirektivet], at en Natura-virkningsvurdering udtrykkeligt skal behandle virkningen af det foreslåede anlægsarbejde på beskyttede arter og levesteder inden for det særlige bevaringsområde, så vel som arter og levesteder uden for dets grænser? d) Medfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, med senere ændringer, at spørgsmålet om, hvorvidt det foreslåede anlægsarbejde har en betydelig virkning på de arter, der er nævnt i en vurdering af virkningen på miljøet, udtrykkeligt skal behandles i vurderingen? e) Udgør en løsning, som bygherren har overvejet og omtalt i vurderingen af virkningen på miljøet, og/eller som nogle af de interesserede parter har argumenteret for, og/eller som blev taget i betragtning af den kompetente myndighed, et af de »væsentligste alternativer« som omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, med senere ændringer, selv om den blev forkastet af bygherren på et tidligt tidspunkt?f) Medfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projek-</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	07.08.18

	<p>ters indvirkning på miljøet, med senere ændringer, at en vurdering af virkningen på miljøet bør indeholde tilstrækkelige oplysninger vedrørende hvert alternativs virkning på miljøet til at give mulighed for sammenligning af de forskellige alternativers miljømæssige ønskværdighed, og/eller at vurderingen af virkningen på miljøet skal indeholde udtrykkelige oplysninger om, hvorledes der er taget hensyn til alternativernes indvirkning på miljøet? g) Gælder kravet i artikel 5, stk. 3, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, med senere ændringer, om at grundene til bygherrens valg skal gives »under hensyn til indvirkningen på miljøet« kun den valgte løsning eller også de væsentligste alternativer, som bygherren har undersøgt, hvorved der kræves en analyse af disse løsninger for at tage højde for deres indvirkning på miljøet? h) Er det foreneligt med opnåelsen af [habitatdirektivets] målsætninger, at detaljerede oplysninger om anlægsfasen (f.eks. byggepladsens placering og transportveje) først skal fastlægges, efter at der er givet tilladelse, og har en kompetent myndighed i så fald beføjelse til at tillade, at sådanne forhold bestemmes egenhændigt af bygherren inden for rammerne af en eventuel tilladelse, hvor den pågældende beslutning skal meddeles den kompetente myndighed frem for at blive godkendt af den kompetente myndighed? i) Medfører [habitatdirektivet], at en kompetent myndighed er forpligtet til at registrere, med en tilstrækkelig detaljeringsgrad og tydelighed til at hindre enhver tvivl om den videnskabelige udtalelses betydning og virkning, i hvilket omfang den videnskabelige udtalelse, som den har fået forelagt, argumenterer for, at der skal indsamles yderligere oplysninger, inden der gives tilladelse? j) Medfører [habitatdirektivet], at den kompetente myndighed skal begrunde eller detaljeret begrunde afvisningen af dens inspektørs konklusion om, at der kræves yderligere oplysninger eller en videnskabelig undersøgelse, inden der gives anlægstilladelse? k) Medfører [habitatdirektivet], at en kompetent myndighed som led i udførelsen af en vurdering skal begrunde hvert element i sin afgørelse detaljeret og udtrykkeligt?</p>			
C-485/17	<p>Verbraucherzentrale Berlin 1. Er en messestand i en hal, som en erhvervsdrivende under en messe, der finder sted få dage om året, benytter til salg af sine produkter, et ubevægeligt detailforretningssted som omhandlet i artikel 2,</p>	Forbrugerombudsmanden	Dom	07.08.18

	nr. 9), litra a), i direktiv 2011/83/EU eller et bevægeligt detailforretningssted som omhandlet i artikel 2, nr. 9), litra b), i direktiv 2011/83/EU? 2. I tilfælde af, at der er tale om et bevægeligt detailforretningssted: Skal spørgsmålet om, hvorvidt en erhvervsdrivende »på sædvanligt grundlag« udøver sin aktivitet på messestande, besvares ud fra, a) hvordan den erhvervsdrivende organiserer sin aktivitet eller b) om forbrugeren må regne med aftaleindgåelse om de omhandlede varer på den konkrete messe? 3. I tilfælde af, at det ved besvarelsen af det andet spørgsmål er forbrugers synsvinkel, der er afgørende (spørgsmål 2 b): Er det ved besvarelsen af spørgsmålet om, hvorvidt forbrugeren må regne med aftaleindgåelse om de konkrete varer på den pågældende messe, afgørende, hvordan messen præsenteres i offentligheden, eller hvordan messen faktisk præsenterer sig over for forbrugeren ved afgivelsen af aftaleerklæringen?			
C-521/17	SNB-REACT 1) Skal artikel 4, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder fortolkes således, at medlemsstaterne er forpligtet til at anerkende organisationer til kollektiv forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder, som varetager varemærkeindehaveres rettigheder, som personer, der er berettiget til med henblik på at forsvare varemærkeindehaveres rettigheder i eget navn at iværksætte retsmidler og med henblik på at håndhæve varemærkeindehaveres rettigheder i eget navn at anlægge sager ved domstolene? 2) Skal artikel 12, 13 og 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»Direktivet om elektronisk handel«) fortolkes således, at også en tjenesteleverandør, hvis tjeneste består i at registrere IP-adresser og dermed gøre det muligt at knytte dem anonymt til domæner, samt at udleje disse IP-adresser, anses for en tjenesteyder som omhandlet i disse bestemmelser, som er omfattet af de heri omhandlede undtagelser fra ansvaret?	Kulturministeriet Erhvervsstyrelsen Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	07.08.18
C-575/17	Sofina m.fl. Sagen vedrører: 1) Skal artikel 56 og 58 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 63 og 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fortolkes således, at den likviditetsmæssige ulempe, som skyldes, at udbytte,	Skatteministeriet	GA	07.08.18

	<p>der udloddes til underskudsgivende ikke-hjemmehørende selskaber, kildebeskattes, hvorimod underskudsgivende hjemmehørende selskaber først beskattes af det udbytte, de modtager, i forbindelse med det regnskabsår, hvor de i givet fald igen bliver overskudsgivende, i sig selv udgør en forskellig behandling, der må betegnes som en begrænsning af den frie bevægelighed for kapital?</p> <p>2) Kan den eventuelle begrænsning af den frie bevægelighed for kapital, der er nævnt i det foregående spørgsmål, henset til kravene i artikel 56 og 58 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 63 og 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, anses for at være begrundet i behovet for at sikre en effektiv skatteopkrævning, da ikke-hjemmehørende selskaber ikke er underlagt de franske skattemyndigheders kontrol, eller i behovet for at opretholde fordelingen af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne? 3) Såfremt den omtvistede kildebeskatning i princippet kan tillades under hensyn til den frie bevægelighed for kapital:– er disse bestemmelser da til hinder for, at der opkræves kilde-skat af udbytte, som udloddes af et hjemmehørende selskab til et underskudsgivende ikkehjemmehørende selskab fra en anden medlemsstat, når det sidstnævnte selskab indstiller sin virksomhed uden at blive overskudsgivende igen, hvorimod et hjemmehørende selskab, der befinder sig i denne situation, faktisk ikke beskattes af dette udbytte?– skal disse bestemmelser da fortolkes således, at når der foreligger beskatningsregler, hvorefter udbytte behandles forskelligt, alt efter om det udloddes til hjemmehørende eller ikke-hjemmehørende, skal der foretages en sammenligning af den faktiske skattebyrde, der påhviler disse i forbindelse med dette udbytte, således at en begrænsning af den frie bevægelighed for kapital, som skyldes, at disse regler alene udelukker ikke-hjemmehørende fra at fradrage omkostninger, der er direkte forbundet med selve modtagelsen af udbytte, kan anses for at være begrundet i de forskellige satser for almindelig beskatning af udbytte, der udloddes til hjemmehørende, i forbindelse med et efterfølgende regnskabsår og for kildebeskatning af udbytte, der udloddes til ikke-hjemmehørende, når denne forskel kompenserer for det forskellige skattegrundlag for så vidt angår det betalte skattebeløb?</p>			
C-327/18 PPU	<p>RO Under henvisning til:(a) Det Forenede Kongeriges meddelelse i henhold til artikel 50 TEU,</p>	Justitsministeriet	GA	07.08.18

	<p>(b) usikkerheden med hensyn til de aftaler, der vil blive indgået mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige med henblik på at regulere forholdene efter Det Forenede Kongeriges udtræden, og</p> <p>(c) den deraf følgende usikkerhed for så vidt angår omfanget af den eftersøgte persons rettigheder i praksis i henhold til traktaterne, chartret eller relevant lovgivning, såfremt han måtte blive overgivet til Det Forenede Kongerige og forblive fængslet, efter at Det Forenede Kongerige forlader Den Europæiske Union, Skal den medlemsstat, som anmodningen rettes til, da i henhold til EU-retten nægte at foretage en overgivelse til Det Forenede Kongerige af en person, der er genstand for en europæisk arrestordre, og hvis overgivelse i øvrigt er påkrævet i henhold til medlemsstatens nationale ret,</p> <p>(i) i alle tilfælde?</p> <p>(ii) i visse tilfælde, henset til sagens særlige omstændigheder, eller</p> <p>(iii) i ingen tilfælde?</p> <p>Såfremt svaret på det første spørgsmål er som beskrevet under (ii), på grundlag af hvilke kriterier eller betragtninger skal en ret i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, da bedømme, hvorvidt overgivelsen er forbudt? Er det i forbindelse med det andet spørgsmål et krav, at retten i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, udsætter den endelige afgørelse om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre, mens den afventer større klarhed om den relevante retlige ordning, der skal indføres efter, at den medlemsstat, som har fremsat anmodningen, udtræder af Unionen,</p> <p>(i) i alle tilfælde?</p> <p>(ii) i visse tilfælde, henset til sagens særlige omstændigheder, eller</p> <p>(iii) i ingen tilfælde?</p> <p>Såfremt svaret på det tredje spørgsmål er som beskrevet i (ii), på grundlag af hvilke kriterier eller betragtninger skal en ret i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, da bedømme, hvorvidt det er et krav, at den udsætter den endelige afgørelse om fuldbyrdelsen af den europæiske arrestordre?</p>			
--	--	--	--	--